

Posudek diplomové práce

PAVLOVÁ Anežka, *Le patrimoine en relation avec l'École : situation en Catalogne du Nord*. KDDD PedF UK, diplomová práce, 2011. 92 s. + přílohy

Předkládaná diplomová práce se věnuje specifické problematice využití kulturního dědictví ve školní výuce na příkladu situace francouzského Katalánska. Téma kulturního dědictví je v poslední době často skloňováno v souvislosti s projektovým vyučováním dějepisu a do této linie se řadí i tato práce.

Na prvním místě je vhodné zdůraznit, že A. Pavlová využila ke zpracování studijní pobyt na Université de Perpignan v rámci programu Erasmus. Zde shromáždila jak velmi početnou odbornou literaturu, tak další prameny (orální, didaktické materiály), z nichž ve své práci čerpá a část z nich představuje ve velmi dobře provedené příloze své diplomové práce.

Problematiku vymezuje « vztahem, který existuje mezi školou a regionálním kulturním dědictvím; porozuměním, jak probíhá jeho přenášení do školního prostředí » (s. 7).

Text je budována na základě tří kapitol.

V první, teoretické části jsou upřesněny významy klíčových termínů a současně přiblížen systém péče o kulturní dědictví v této specifické části Francie. Dobře působí porovnání zvláštního, místního Réseau Culturel de Terre Catalane a celonárodního Ville et Pays d'art et d'histoire. Druhá kapitola svou pozornost zaměřuje na školní prostředí, na způsoby jak o kulturním dědictví vyučovat. Zásadním úskalím je fakt, že toto téma netvoří samostatný předmět. Nejlepším způsobem se jeví Pavlové vytvoření školního projektu. Svůj postoj přibližuje na příkladu konkrétního projektu vypracovaném žáky základní školy « Děti v koncentračním táboře Rivesaltes ». Jedná se o projekt výborný. Přesto je nutno říci, že tato část práce obsahuje několik nedostatků: opakování myšlenek (s. 32-33), příliš samozřejmé metodické poučky (s. 50-54). V poslední části se pak autorka soustředí na « edukační servis », vzdělávací instituci, které je ve Francii zajímavým prostředníkem mezi školou a « kulturní památkou ».

Je jistě potřeba vyzdvihnout fakt, že práce je psána v cizím jazyce, současně je však nutno dodat, že množství překlepů, pravopisných chyb je místy zarážející (např. s. 23 obsahuje 15 chyb). Text tím bohužel poněkud ztrácí na kvalitě.

Práce je inspirativní jak z hlediska přiblížení systému fungování francouzské « muzejní pedagogiky », tak z hlediska zpracování některých projektů.

Souhrnem lze říci, že se jedná o práci vcelku zdařilou, byť místy bohužel nevyváženou, budící dojem « chvatu » při dokončování.

Navrhuji ji rozhodně připustit k obhajobě, ale hodnotit známkou « velmi dobře ».

PhDr. Jiří Hnilica